

RØDbybyfest i RØDbyhavn tiltrak mange gæster fra nær, fjern og fjern og nær. Trafikale problemer kunne nemt opstå – især omkring tidspunktet, hvor morgenRØDen ville opstå, når nattens store arrangement var slut.

Nogle lokale RØDder havde fået den samme gode idé som lille Piccolo – nemlig at bytte rundt på de forskellige farver i den enlige lyskurv, der fandtes i både RØDby og RØDbyhavn.

RØDderne fra RØDby og RØDbyhavn havde måske fået en tørst over tåren og havde ikke kunnet kende forskel på farverne. RØDderne havde nemlig lavet tilsvarende numre i RØDvig og TroRØD med samme fejl.

I RØDvig blev der trafikkaos, idet den enlige lyskurv lyste grønt fra alle sider, og i TroRØD ventede alle trafikanter på, at signalet skulle skifte. Signalet lyste gult hele tiden.

Den enlige lyskurv i RØDby og RØDbyhavn lyste så RØDt uafbrudt og hele tiden...

... Og dér stod lille Piccolo så og ventede på at komme over vejen for at finde hen til *The Red Caps & Mad Tangens*. Lille Piccolo forsøgte alle de fløjt, han kendte, for at få signalet til at skifte, men intet – dvs. næsten intet skete.

Lille Piccolo tabte næsten pusten, da han hørte, at nogle forsøgte at synge med på hans fløjt.

Det viste sig, at der på de andre sider af lyskurvsignalet også stod nogle og ventede på, at farven skiftede, så de kunne gå videre.

”*Hvem er I?*”, råbte lille Piccolo hen under lyskurven, mens han skimtede efter reaktion. Intet skete dog, thi sangen fra de andre sider var så høj, at de, han råbte til, nok ikke kunne høre hans spørgsmål.

”*Hvis I skal ud efter morgenRØD, har bageren lukket!*”, råbte lille Piccolo igen, mens han tænkte, at det dér. Det viste sig, at der på de andre sider af lyskurvsignalet også stod nogle og ventede på, at farven skiftede, så de kunne gå videre.

”*Hvis I skal ud efter morgenRØD, har bageren lukket!*”, råbte lille Piccolo igen, mens han tænkte, at det dér... syngeri faktisk lød så godt, at han næsten fik RØDe ører af at lytte.

(Selvom alle naturens fugle og insekter var forsvundet, var der ingen der bed mærke i det... De kom dog tilbage, da syngieret stoppede...)

Lille Piccolo forsøgte igen: ”*Hvem er I?*”, råbte han, og så kom der svar. Svaret var dog ikke til at forstå, fordi begge ikke på den ene men på den anden side råbte deres svar tilbage samtidigt og i munden på hinanden.

Lille Piccolo forsøgte igen: ”*Én ad gangen..!*”, råbte han men med samme resultat, idet ingen af de andre vidste, hvem der var den ene, og hvem der var den anden...

”*Du dér med den lyse stemme og hår starter*”, råbte han RØDmende, hvorefter der ikke fra den ene side men fra den anden side med en fistelstemme blev råbt: ”*Hvem mener du?- Vi kender jo heller ikke hinanden, men kan måske komme til det. Måske kan vi du som et?*”.

hvad sidenhen skete, henhører til et ”enogtyvende” afsnit.